

மானியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பங்கேற்பு மேம்பாடு: 'பிரஜா சக்தி'
பரிசோதனை, அடிமட்ட யதார்த்தம் மற்றும் கிராமப்புற
ஜனநாயகம்

RIGHT TO LIFE
HUMAN RIGHTS CENTRE

Contents

1.1 மானியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பங்கேற்பு மேம்பாடு: 'பிரஜா சக்தி' பரிசோதனை, அடிமட்ட யதார்த்தம் மற்றும் கிராமப்புற ஜனநாயகம்	1
1.2 அஷுவெசமவிலிந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்களும் நிர்வாக நெருக்கடியின் கட்டமைப்பும்.....	2
1.3 'சமூக சக்தி'யின் தத்துவ அடிப்படை மற்றும் பங்கேற்பு மேம்பாட்டு (Participatory Development) அணுகுமுறை	4
2.1 கிராமிய ஜனநாயகத்தின் சாத்தியக்கூறுகள்: பேராசிரியர் ஜெயதேவ உயங்கோடாவின் ஒரு வாசிப்பு.....	9
2.2 யதார்த்தமும் அரசியல்மயமாக்கலின் அபாயமும்: குடிமைச் சமூக உரையாடலும் விமர்சனமும்	10

1.1 மானியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பங்கேற்பு மேம்பாடு: 'பிரஜா சக்தி' பரிசோதனை, அடிமட்ட யதார்த்தம் மற்றும் கிராமப்புற ஜனநாயகம்

ஒரு குடிமைச் சமூக செயற்பாட்டாளரின் கண்ணோட்டத்தில் - அஜித் பரக்கும் ஜெயசிங்க

தற்போதைய போர் மற்றும் உலகளாவிய நெருக்கடிச் சூழலில், இலங்கையின் பொருளாதாரமும் உலகின் பொருளாதாரமும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் காரணமாக, எதிர்காலத்தில் வறுமை மேலும் அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது. எனவே, வறுமைக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெப்போதையும் விட தீவிரப்படுத்த வேண்டிய ஒரு சகாப்தம் உதயமாகியுள்ளது. 2022-ல் இலங்கை சந்தித்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மற்றும் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடியால், நாட்டின் சமூகக் கட்டமைப்பு முழுவதும் வறுமை வேகமாகப் பரவியது. இந்தப் பேரழிவுச் சூழ்நிலையை எதிர்கொண்டு, வெறும் மானிய விநியோகம் போன்ற காலாவதியான மாதிரிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு நிலையான தீர்வுக்கான தேவையை சிவில் சமூகம் வலுவாக வலியுறுத்தியது. குறிப்பாக, வாழ்வுக்கான உரிமை மனித உரிமைகள் மையத்துடன் இணைந்து, நாங்கள் இது தொடர்பாகத் தலையிட்டோம். 'அஸ்வேசம்' ஒரு புதிய சமூகப் பாதுகாப்பு முறையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில், வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் குறித்த ஒரு விரிவான அடிப்படை ஆய்வை நடத்தி, இது தொடர்பான ஒரு விவாதத்தை சமூகமயமாக்க முயன்றோம்.

பல தசாப்தங்களாக இலங்கை செயல்படுத்தி வரும் சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களில் கடுமையான சிக்கல்கள் உள்ளன என்பதை இந்த ஆய்வு தெளிவாகக் காட்டுகிறது. ஒருபுறம், அவை அரசியல்மயமாக்கப்பட்டுள்ளன. இது, உற்பத்திச் செயல்பாட்டில் மக்கள் தீவிரமாகப் பங்களிக்க அவர்களை வலுவிழைந்துவதற்குப் பதிலாக, மக்கள் நிரந்தரமாக அரசாங்க உதவியைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரு 'சார்புநிலை மனநிலையை' ஊக்குவிக்கிறது. மேலும், இது வறுமையை வெல்வதற்குப் போதுமான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளாத செயலற்ற குடிமக்கள் குழுவையும் உருவாக்குகிறது.

1.2 அஷுவேசமவிலிந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்களும் நிர்வாக நெருக்கடியின் கட்டமைப்பும்

'பன்முக வறுமை' என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் அஸ்வேசுமா திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. வறுமை என்பது வெறும் வருமானப் பற்றாக்குறை மட்டுமல்ல, அது கல்வி, சுகாதாரம், வீட்டுவசதி மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு போன்ற பல காரணிகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை அங்கீகரிப்பது பாராட்டத்தக்கது. இருப்பினும், அடிமட்ட அளவில் இதைச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிமுறை சவாலாக இருந்தது. குறிப்பாக, வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் கிராம அலுவலர்கள், சமுர்த்தி அலுவலர்களிடமிருந்து ஒத்துழைப்பு இல்லாததால், தரவு சேகரிப்பு தடைப்பட்டது. போதுமான விசாரணைகள், கள ஆய்வுகள் அல்லது தொடர் கண்காணிப்பு இல்லாததால், உதவிக்கு உண்மையிலேயே தகுதியான மிகவும் ஏழ்மையானவர்கள் சில சமயங்களில் உதவிகளை இழந்தனர், மேலும் தகுதியற்றவர்கள் என்றும் பட்டியலிடப்பட்டனர். ஆரம்பகட்டத் தேர்வுகளுக்கு எதிராக பல மேல்முறையீடுகளும் போராட்டங்களும் நடந்தன.

இந்தச் சூழ்நிலையை இன்னும் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள, அஸ்வேசுமவின் தோற்றப் பின்னணியை ஆராய்வது அவசியமாகும். 'அஸ்வேசும' என்பது, சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF) மற்றும் உலக வங்கியின் நிபந்தனைகள் மற்றும் முன்மொழிவுகளின் பேரில், முன்னாள் ஜனாதிபதி ரணில் விக்ரமசிங்கவின் அரசாங்கத்தின் போது நேரடியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் சீர்திருத்தங்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வெறும் 'சமூகப் பாதுகாப்பு வலையை' வழங்குவதே இதன் முதன்மை நோக்கமாக இருந்தது. சமுர்த்தி இயக்கத்தில் இருந்த உதவி விநியோக முறையை, மேலும் முறையான இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட பணப் பரிமாற்றமாக மாற்றுவதும் இதன் மற்றொரு நோக்கமாகும். வறுமையை வெல்வதற்கு அவசியமான, குறு மற்றும் சிறு தொழில்முனைவோரை ஊக்குவிப்பதற்கான போதுமான மற்றும் பயனுள்ள திட்டங்கள், இதற்கு முன்னர் ஜனசவ்யா மற்றும் சமுர்த்தி திட்டங்களில் காணப்பட்டன. ஆனால் அவை அஸ்வேசும நல உதவித் திட்டத்தில் காணப்படவில்லை. அது வெறும் நிதி உதவிப் பரிமாற்றமாக மட்டுமே இருந்தது.

1989-ல் தொடங்கப்பட்ட ஜனசவ்வா மற்றும் சமுர்தியா போன்ற திட்டங்களின் முதன்மை நோக்கம், ஏழைகளுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதாக இருந்தது. காலப்போக்கில், அவை பெரும் அரசியல் செல்வாக்கைப் பெற்றன. இந்தச் சூழலில், வெறும் பணம் விநியோகிப்பதையும் தாண்டி, மனித மூலதனத்தை வளர்த்து, மனப்பான்மை மாற்றத்தை உருவாக்கி, சமூகத்தை உற்பத்திப் பொருளாதாரத்துடன் இணைக்கும் ஒரு புதிய அணுகுமுறை சமூகத்தில் தேவைப்பட்டது. இந்த

வரலாற்று வெற்றிடத்தை நிரப்பும் நோக்கத்தில், தற்போதைய தேசிய மக்கள் சக்தி அரசாங்கம், "பிரஜா சக்தி" என்ற பெயரில் வறுமையை ஒழிப்பதற்கான ஒரு தேசியப் பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கவிருப்பதாக அறிவித்துள்ளது.

இருப்பினும், அஸ்வேசுமா திட்டத்தின் நேர்மறையான அம்சங்களை நாம் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது. குறிப்பாக, அரசியல் தலையீட்டைக் குறைப்பதற்காகத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி, நலவாழ்வுப் பலன்கள் வாரியத்தின் மூலம் ஒரு செம்மையான மற்றும் விரிவான தரவு அமைப்பை நிறுவ எடுக்கப்பட்ட முயற்சி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க சாதனை, சமுர்த்தி உதவி வழங்கும் முந்தைய முறைக்குப் பதிலாக, பயனாளிகளின் வங்கிக் கணக்குகளுக்கு நேரடியாகப் பணத்தை வரவு வைக்கும் ஒரு வெளிப்படையான வழிமுறையை அறிமுகப்படுத்தியதாகும். சமூகத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் ஏற்படும் மாற்றங்களின் பின்னணியில், இன்று ஒரு ஏழைக் குடும்பம் நாளை அதிகாரம் பெறலாம் அல்லது ஒரு நடுத்தரக் குடும்பம் திடீர் பேரழிவின் காரணமாகக் கடும் வறுமையில் தள்ளப்படலாம். எனவே, இந்தத் தகவல் அமைப்பைத் தொடர்ந்து புதுப்பிப்பதன் அவசியத்தையும் இங்கு வலுவாக வலியுறுத்த வேண்டும். அஸ்வேசுமாவுடன் தொடங்கப்பட்ட இந்தத் தரவு அமைப்பை மேலும் சீரமைப்பதன் மூலமும், நிகழ்நேரத் தகவல்களின் அடிப்படையில் அதைத் தொடர்ந்து புதுப்பித்து பராமரிப்பதன் மூலமும் எதிர்காலத் திட்டங்களின் செயல்திறனும் பயனுடைமையும் தீர்மானிக்கப்படும்.

1.3 'சமூக சக்தி'யின் தத்துவ அடிப்படை மற்றும் பங்கேற்பு மேம்பாட்டு (Participatory Development) அணுகுமுறை

பிரஜா சக்தி என்பது மற்றுமொரு பொதுவான அரசாங்க நலத்திட்டமோ அல்லது ஒரு அமைச்சகத்திற்கு மட்டும் உரிய திட்டமோ அல்ல என்று குறிப்பிட்ட ஊரக அபிவிருத்தி, சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக வலுவூட்டல் அமைச்சர் டாக்டர் உபாலி பன்னிலகே, அதற்கு நான்கு முக்கிய நோக்கங்கள் இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அவையாவன:

1. வறு ஒழிப்புக்கு நேரடி தேசியத் தலைமை வழங்குதல்.
2. கிராமப்புற வறு ஒழிப்புச் செயல்பாட்டில் முழு பொதுத்துறையையும் ஈடுபடுத்தும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி அணுகுமுறையை வழங்குதல்.
3. கிராமப்புற வறு ஒழிப்புக்கு ஒரு பங்கேற்பு வளர்ச்சி அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தல்.
4. பொதுமக்களின் பங்கேற்புடன் கூடிய சமூகத் தணிக்கை மூலம் வறு ஒழிப்புத் திட்டங்களின் செயல்திறனையும் பயனுடைமையையும் மீளாய்வு செய்து மதிப்பிடுதல்.

நோபல் பரிசு பெற்ற பொருளாதார நிபுணர் அமர்த்தியா சென்னின் தத்துவத்தின்படி, "வளர்ச்சி என்பது மக்கள் கற்பதற்கும், சம்பாதிப்பதற்கும், பங்கேற்பதற்கும், கண்ணியத்துடன் வாழ்வதற்குமான சுதந்திரத்தை விரிவுபடுத்துவதாகும்." பிரஜா சக்தி இயக்கமும் இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில்தான் அமைந்துள்ளதுடன், ஆறு முக்கியத் தூண்களின் மீது கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை: சமூகச் சூழல், உணவுப் பாதுகாப்பு, விநியோகச் சங்கிலிகள் மற்றும் அணுகல், மனிதவள மேம்பாடு, சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் உற்பத்திப் பொருளாதாரம். இதன் மூலம், அடிமட்டத்திலிருந்து கிராமம் வரை வளர்ச்சியைத் திட்டமிடும் அதிகாரத்தை வழங்குவது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த நாட்டில் பங்கேற்பு அபிவிருத்தியின் முன்னோடியாகவும், 'ஜனசவியா' திட்டத்தின் முக்கிய சிறப்பியாகவும் திகழ்ந்த புகழ்பெற்ற நிர்வாக அதிகாரியான மறைந்த டாக்டர் சசில் சிறிவர்தன, ஒரு முக்கியக் கருத்தை தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார். "ஏழைகள் அபிவிருத்தியின் இலக்குகளாக இருக்கக்கூடாது, மாறாக அதன் அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டும்" என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். ஏழைகளுக்குள் மறைந்திருக்கும் படைப்பாற்றல் திறனில் அரசாங்கம் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். மேலும், அரசு அதிகாரிகள் வெறும் உத்தரவுகளைப் பிறப்பிப்பவர்களாக இல்லாமல், 'உதவி செய்பவர்களாக' மாற வேண்டும் என்றும்

அவர் சுட்டிக்காட்டினார். பிரஜா சக்தி திட்டத்தின் தத்துவார்த்த அடிப்படையும் இந்த சமூக அணிதிரட்டல் கருத்தையே எதிரொலிக்கிறது.

பங்கேற்பு அபிவிருத்தி என்ற இந்தக் கருத்தும், அதிகாரப் பரவலாக்க முயற்சிகளும் இலங்கைக்குப் புதியவை அல்ல. கடந்த கால கிராம சபை முறையிலிருந்து, 1980-களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கிராம சம்வர சமிதி மற்றும் 'கிராமோதய மண்டலம்' போன்ற பல்வேறு மாதிரிகள் மூலம், முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் மக்களை ஈடுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், காலப்போக்கில், இந்த நிறுவனங்களில் பல, தங்களின் சுதந்திரத்தை முற்றிலுமாக இழந்து, பெருமளவில் அரசியல்மயமாக்கப்பட்டு அதிகாரத்துவமயமாகின. எனவே, வரலாற்றின் நிறுவன ரீதியான தவறுகள் மீண்டும் நிகழாமல் இருப்பதையும், உண்மையான பொது உரிமை உறுதி செய்யப்படுவதையும் உறுதி செய்வதே 'பிரஜா சக்தி' திட்டம் எதிர்கொள்ளும் பிரதான சவாலாகும்.

1.4 சமூக மேம்பாட்டு மன்றங்களின் (CDC) புதிய மற்றும் விரிவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்பு

தீவு முழுவதும் உள்ள சுமார் 14,000 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள 'சமூக மேம்பாட்டுக் குழுக்களே' இந்தப் பங்கேற்பு மேம்பாட்டின் உயிராகவும் இதயமாகவும் விளங்குகின்றன. ஒரு சமூக மேம்பாட்டுக் குழுவின் அதிகபட்ச உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 35 ஆகும். மேலும் ஜனநாயக மற்றும் முழுமையான கட்டமைப்பு ஒன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் அமைப்பு பின்வருமாறு:

- தலைவர் மற்றும் செயலாளர் (04 அதிகாரிகள்): மண்டல ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் தலைவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு பொதுப் பிரதிநிதி தலைமைப் பதவியை வகிக்கிறார். மூன்று வருட காலத்திற்கு 'சமூக மேம்பாட்டு அலுவலர்களாக' இணைக்கப்பட்டுள்ள பொருளாதார மேம்பாட்டு அலுவலர்கள் செயலாளராகச் செயல்படுவார்கள்.
- குழு (05 அதிகாரிகள்): இதில் கிராம அலுவலர், சமுர்த்தி அலுவலர், வேளாண் ஆராய்ச்சி அலுவலர் உள்ளிட்ட கிராம அரசு நிர்வாகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அதிகாரிகள் அடங்குவர்.
- சமூகப் பிரதிநிதிகள் (அதிகபட்சம் 15): இது ஒரு மிக முக்கியமான அம்சமாகும். இது ஏழைகள் மட்டுமல்லாமல், பெண்கள், இளைஞர்கள், செல்வந்தர்கள் மற்றும் பல்வேறு இனப் பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்கிய, அடித்தட்டு மக்களின் உண்மையான பிரதிநிதிகளைக் குறிக்கிறது.
- உத்திக் குழு: இது செயல்முறையை எளிதாக்குவதில் அனுபவமுள்ள ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாகச் செயல்படுகிறது. இதில் அப்பகுதி தொழில்முனைவோர், அரசு ஊழியர்கள், வெளிநாட்டவர் சமூகம் மற்றும் அறிஞர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஒன்றாக வாழும் மக்கள் குழுவினரை, அவர்களின் அறிவு, திறன்கள் மற்றும் மனப்பான்மைகளைக் கொண்டு அணிதிரட்டித் தயார்படுத்துவது இதன் நோக்கமாகும். ஒரு வளர்ச்சிப் பிரச்சினையைக் கண்டறிவது முதல், பகுப்பாய்வு செய்தல், திட்டமிடுதல், செயல்படுத்துதல் மற்றும் மதிப்பீடு செய்தல் வரையிலான முழு வளர்ச்சிச் சுழற்சியையும் பொதுமக்களின் பங்கேற்புடன் மேற்கொள்வதே இதன் முதன்மை நோக்கமாகும்.

1.5 அடிமட்ட முடிவெடுத்தல் மற்றும் தரவு சார்ந்த மேம்பாடு

இந்த சமுதாய சபைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்பு மகத்தானது. ஜனாதிபதி ஊடகப் பிரிவால் வெளியிடப்பட்ட ஒரு கடிதத்தில், ஜனாதிபதியின் சிரேஷ்ட மேலதிக செயலாளர் கபில ஜனக பண்டார, சமுதாய அபிவிருத்தி சபைகளின் பங்கினைப் பின்வருமாறு வரையறுத்துள்ளார்:

சமூக மேம்பாட்டுக் குழுக்களின் பங்கு என்ன? அடிமட்ட முடிவெடுப்பதற்குத் தேவையான நுண்ணறிவை அவை வழங்குகின்றன. கிராமத்தில் உள்ள உண்மையான பிரச்சனைகள் என்ன, எந்தக் குடும்பங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் உள்ளன, எந்த வகையான தலையீடுகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும், வழங்கப்படும் சேவைகள் உண்மையிலேயே மிகவும் விளிம்புநிலைக் குடும்பங்களைச் சென்றடைகின்றனவா என்பனவற்றை அவை கண்டறிகின்றன. இந்தத் தகவல்கள், சமூக ஆற்றல் மேலாண்மை தகவல் அமைப்பின் வழியாக கிராம அலுவலர் பிரிவிலிருந்து கோட்டச் செயலகத்திற்கும், பின்னர் மாவட்டம், மாகாணம் மற்றும் இறுதியாக தேசிய அளவிற்கும் செல்கின்றன. இவ்வாறு, முதன்முறையாக, எந்தவொரு அனுமானங்கள், அரசியல் செல்வாக்கு அல்லது யூகங்கள் இன்றி, முறையாகச் சேகரிக்கப்பட்ட கிராம அளவிலான தகவல்கள், மேம்பாட்டு முடிவெடுக்கும் செயல்முறைக்கு வழிகாட்ட முடியும். இது நலத்திட்டங்களிலிருந்து அதிகாரமளித்தலை நோக்கிய ஒரு மாற்றமாகும்.

2. நிறுவன மோதல்களைத் தவிர்த்தல் மற்றும் வளங்களை ஒருங்கிணைத்தல்

இந்தப் புதிய கட்டமைப்பை நிறுவுவது குறித்து சமூகத்தில் ஒரு நியாயமான சந்தேகம் நிலவியது. கிராமப்புற அளவில் ஏற்கனவே செயல்பட்டு வரும் உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கும் (பிரதேச சபைகள் போன்றவை) சமுதாய அபிவிருத்தி மன்றங்களுக்கும் இடையே இது அதிகாரப் போட்டி மோதலை உருவாக்குமா என்பதே அந்தச் சந்தேகமாக இருந்தது. இருப்பினும், இந்த அமைப்பு ரீதியான மோதலைத் தவிர்ப்பதற்காக, சமுதாய வலிமைத் திட்டத்தில் தெளிவான எல்லைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன என்று குடியரசுத் தலைவரின் சிரேஷ்ட கூடுதல் செயலாளர் தனது கடிதத்தில் மேலும் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

பிரஜா சக்தி யாருடைய அதிகாரத்தையும் பறிப்பதில்லை. அது ஒரு இணையான கட்டமைப்பை உருவாக்குவதில்லை. மாறாக, அது ஒருங்கிணைப்பை வலுப்படுத்துவதோடு, தற்போதுள்ள நிறுவனங்கள் ஒன்றின் பணியை மற்றொன்று பரஸ்பரம் மதித்து, கிராம அளவில் வறுமையைக் குறைப்பதற்காகத் தங்கள் வளங்களைச் சீரமைப்பதை உறுதி செய்கிறது.

சமூக மேம்பாட்டுக் குழுக்களுக்கு எந்தவொரு நிதி அல்லது நிர்வாக அதிகாரமும் இல்லை என்பது இதன்மூலம் புலப்படுகிறது. இது வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் அல்லது நிதி திரட்டும் அமைப்பு அல்ல. கிடைக்கக்கூடிய அரசு வளங்கள் மிகவும் திறம்படவும் முன்னுரிமை அடிப்படையிலும் பயன்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதற்காக, இது மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு 'வழிகாட்டுதல் குழுவாக' செயல்படுகிறது..

2.1 கிராமிய ஜனநாயகத்தின் சாத்தியக்கூறுகள்: பேராசிரியர் ஜெயதேவ உயங்கோடாவின் ஒரு வாசிப்பு

குடிமைச் சமூகக் கண்ணோட்டத்தில், இந்தத் திட்டத்தின் மிக முக்கியமான பரிமாணம் அதன் அரசியல் மற்றும் ஜனநாயக ஆற்றலாகும். புகழ்பெற்ற அரசியல் விஞ்ஞானி பேராசிரியர் ஜெயதேவ உயங்கோடா, 2026 பிப்ரவரி 08 அன்று 'சிலுமின' பத்திரிகைக்கு எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் இந்தத் தலையீட்டைப் பகுப்பாய்வு செய்துள்ளார். இலங்கையில் அடிமட்டத்திலிருந்து ஜனநாயகத்தை ஆழப்படுத்துவதற்கான ஒரு பொன்னான சோதனையாக அவர் இதைக் காண்கிறார்.

திரு. உயங்கோடா சுட்டிக்காட்டியபடி, "பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தால் உருவாக்கப்படும் 'செயலற்ற குடிமக்களுக்கு' பதிலாக, பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தின் மூலம் 'செயல்மிகு குடிமக்களை' உருவாக்குவதே பிரஜா சக்தி இயக்கத்தின் நோக்கமாகும்." பல தசாப்தங்களாக, இலங்கையின் கிராமப்புற சமூகத்தில் அதிகாரம், நில உரிமையாளர்கள் அல்லது செல்வந்தர்கள் அடங்கிய ஒரு சிறிய உயரடுக்குக் குழுவின் கைகளில் குவிந்துள்ளது. இருப்பினும், சமூக அபிவிருத்தி சபைகள் முறையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு, சமூகத்தில் வேரூன்றினால், கிராமப்புற சமூகத்தின் அதிகாரக் கட்டமைப்பில் அந்த உயரடுக்கு ஆதிக்கம் தகர்க்கப்படுவதே அதன் தவிர்க்க முடியாத சமூக மற்றும் அரசியல் விளைவாக அமையும்.

இந்தக் கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக, அமைச்சர் டாக்டர் உபாலி பன்னிலகே பிப்ரவரி 1 அன்று 'சிலுமின' பத்திரிகைக்கு அளித்த பேட்டியில், "முன்பைப் போலவே, எந்தவொரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரோ அல்லது அரசாங்க அதிகாரியோ கிராமத்தின் வளர்ச்சியைத் தங்கள் விருப்பப்படி தீர்மானிக்க முடியாது" என்று கூறியிருந்தார். இதன் பொருள், அரசியல் அதிகாரம், அரசு, அறிஞர்கள் மற்றும் சமூகப் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் ஒரே மேடையில் ஒன்றிணைந்துள்ளனர் என்பதாகும்.

2.2 யதார்த்தமும் அரசியல்மயமாக்கலின் அபாயமும்: குடிமைச் சமூக உரையாடலும் விமர்சனமும்

இருப்பினும், பிரஜா சக்தி திட்டம் கோட்பாட்டளவில் நல்லதாக இருந்தாலும், குடிமைச் சமூக ஆர்வலர்களாகிய நாம் கள யதார்த்தத்தையும் மக்களின் நடத்தையையும் புறக்கணிக்க முடியாது. அரசாங்க ஆவணங்களில்கூட, இந்த அமைப்பின் வெற்றி எவற்றைச் சார்ந்துள்ளது என்பதற்கான அடிப்படை நிபந்தனைகள் மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஜனாதிபதியின் சிரேஷ்ட மேலதிக செயலாளர் கபில ஜனக பண்டார அவர்களின் கடிதத்திலும் இது பின்வருமாறு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது:

பங்கேற்பு அமைப்புகள், சமூகம் அந்த அமைப்பைத் தன்வசப்படுத்தும்போது மட்டுமே வெற்றி பெறுகின்றன. சமூக மேம்பாட்டுக் குழுக்கள் வெறும் அடையாள நிறுவனங்களாக மாறிவிடக் கூடாது. அவை பெண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் விளிம்புநிலைக் குழுக்களின் உண்மையான குரல்களை உள்ளடக்க வேண்டும். கூட்டங்கள் வெளிப்படையானதாக இருக்க வேண்டும். தரவுகள் துல்லியமாக இருக்க வேண்டும். தொடர்ச்சியான பின்னூட்டம் இருக்க வேண்டும்.

நடைமுறையில், இது உண்மையில் அவ்வாறு இல்லை. இத்திட்டத்தின் கூறப்பட்ட நோக்கம் 'அனைவரையும் உள்ளடக்குவது' என்பதாகும். நடைமுறையில், இது ஒரு பொதுவான தேசியத் திட்டமாகக் கருதப்படாமல், ஆளும் கட்சியின் அரசியல் திட்டமாகச் சித்தரிக்கப்படுவதற்கான கடுமையான அபாயமும் போக்கும் ஏற்கனவே உள்ளது. இலங்கைச் சமூகத்தில் நிலவும் வலுவான அரசியல் துருவமயமாக்கலின் காரணமாக, எதிர்க்கட்சிகளுடன் தொடர்புடைய அல்லது சுயாதீனமான கருத்துக்களைக் கொண்ட குடிமக்கள் இத்திட்டத்திலிருந்து தானாகவே விலக்கப்படுகிறார்கள். அதேபோல், தற்போதுள்ள பொறிமுறையின் மூலமாகவும் அவர்கள் சூட்சுமமாக விலக்கப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக, சமூக மேம்பாட்டுக் குழுக்களின் தலைமைப் பதவி, பிராந்திய ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் தலைவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. வேறுவிதமாகக் கூறினால், அது ஆளும் கட்சியின் அரசியல் அதிகாரத்திடம் உள்ளது. இதன் மூலம், குழு உறுப்பினர்களின் (குறிப்பாக 15 சமூகப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் உத்திக் குழுவின்) தேர்வு, அரசியல் சார்புகள் மற்றும் சித்தாந்த ரீதியான நிலைப்பாடுகளின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் எழுகின்றன. எதிர்க்கட்சிகளுடன் தொடர்புடையவர்களாக இருந்தாலும் சரி, சுயேச்சைகளாக இருந்தாலும் சரி, கிராமத்தின் உண்மையான பிரச்சினைகளை அறிந்து, பல ஆண்டுகளாகத் தன்னார்வ சங்கங்களில் பணியாற்றிய குடிமக்கள் தலைவர்கள், அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்தக் குழுக்களிலிருந்து நிராகரிக்கப்பட்டால், சமூக மேம்பாட்டுக் குழுக்களின் அறிவிக்கப்பட்ட பாரம்பரிய நோக்கம் நிறைவேறாது. இது, நாம் மேலே குறிப்பிட்ட "சமூக உரிமை" அடிப்படையிலான பங்கேற்பு மேம்பாட்டுக் கொள்கைக்கு ஒரு பெரும் அடியாகும்.

2.3 கண்ணோட்டம்: சட்டமாக்குதல் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு

அரசியல்மயமாக்கல் மற்றும் குறைபாடுகள் எனும் இந்த அபாயத்தைக் கடந்து, இத்திட்டத்தின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்காக அரசாங்கம் ஒரு நேர்மறையான நடவடிக்கையை எடுத்துள்ளது. பிரஜா சக்தி அமைப்பின் சட்டக் கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்காக, நாடாளுமன்றத்தில் தொடர்புடைய மசோதாவை நிறைவேற்ற அமைச்சரவையின் ஒப்புதலைப் பெறுவதே அந்த நடவடிக்கையாகும். வெறும் சுற்றறிக்கையை மட்டும் நம்பியிருக்காமல், இதைச் சட்டப்பூர்வமாக்குவது முக்கியம்.

இதன் மூலம், ஒரு சட்டக் கட்டமைப்பிற்குள் அரசியல் தலையீட்டை ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அரசாங்கம் மாறினாலும் கூட, இதை ஒரு தொடர்ச்சியான அரசுக் கொள்கையாக முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். மேலும், இந்தச் சமுதாய மன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பொதுப் பாதுகாப்புக் குழுவின் பிரதிநிதிகளாகவும், நல்லிணக்கத் தேர்வுக் குழுக்களில் பார்வையாளர்களாகவும் செயல்பட வாய்ப்பளிப்பதும் பாராட்டப்பட வேண்டும். இது முழு அமைப்பின் வெளிப்படைத்தன்மையை அதிகரிக்கும்.

இறுதியாக, 'பிரஜா சக்தி' என்பது வெறும் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம் மட்டுமல்ல, அது பொருளாதார சமத்துவத்தையும் கிராமப்புற பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தையும் மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்காக அரசால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு மாபெரும் சமூக-அரசியல் பரிசோதனை என்று கூறப்பட வேண்டும். எனவே, குறுகிய அரசியல் நலன்களால் அது அடிபணிய அனுமதிக்கப்படக்கூடாது.

கிராமத்தின் அனைத்துக் குரல்களையும் (பெண்கள், இளைஞர்கள், விளிம்புநிலைக் குழுக்கள், பல்வேறு இனத்தவர் மற்றும் மாறுபட்ட அரசியல் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள்) பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு உண்மையான மக்கள் தளமாக இதை உருவாக்க முடியும். இதை ஒரு செயல்திறன் மிக்க சமூக தணிக்கை அமைப்பாக மாற்றுவதற்கான வரலாற்றுப் பொறுப்பு, இந்த நாட்டின் செயல்மிகு குடிமக்கள் மற்றும் குடிமைச் சமூகத்தின் கைகளிலும் உள்ளது. கிராமம் உண்மையாகவே விழித்தெழுந்தால் மட்டுமே இந்த அமைப்பு வலுப்படுத்தப்படும்.

